

De Profeet Zacharia

Teksten op: www.bijbelverklaring.com en Family7

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Profeet Zacharia

Aflevering 1: Introductie

Zacharia en de Eindtijd

Een Ontdekkingstocht in de Toekomst

Zacharia behoort tot de kleine profeten. Deze kwalificatie is niet op basis van de inhoud gemaakt, maar slaat op de omvang. Op basis van de inhoud behoort dit Bijbelboek tot de grootste profeten. Aan weinigen is namelijk een zo gedetailleerde blik in de toekomst vergund als aan de profeet Zacharia. Naast enige profetieën voor de toenmalige tijd schildert Zacharia in haast zuinige bewoordingen de laatste jaren vóór de wederkomst van Jezus Christus (die periode noemen we de Grote Verdrukking), de wederkomst zelf en het begin van het toekomstige Messiaanse Rijk. Zacharia verstrekt in slechts 14 hoofdstukken een golf aan informatie en hij doet dit buitengewoon gedetailleerd. Nu zal de lezer van het boek Zacharia deze conclusie niet snel delen. Begrijpelijk, want hij zal een traditionele vertaling voor zich hebben en die blinken niet uit in doorzichtigheid en leesbaarheid. Wij nemen u mee op een ontdekkingstocht door Hebreeuwse grondtekst van dit boek en dan gaat er een wereld open. Zacharia toont ons de toekomst en maakt ons getuige van verbijsterende gebeurtenissen die het aanzien van de wereld zullen veranderen.

Wie Zacharia Verklaart heeft een Dogmatisch Probleem!

Een zinnige verklaring van Zacharia is alleen mogelijk, indien er belangrijke dogmatische keuzes worden gemaakt. Daarbij liggen er zwaartepunten bij de rol van Israël in Gods heilsplan, de betekenis van de Gemeente van Christus in relatie tot Israël en de visie op de wederkomst van Jezus Christus, want die zijn bepalend is voor uitleg van Zacharia. Een tweede keuze is dat we de grondtekst nauwgezet volgen. Dat lijkt voor de hand liggend, maar in de praktijk buigen vertalers en verklaarders de tekst vaak naar hun eigen visie toe. Dat doen we beslist niet. Een derde keuze is dat we de 'rode lijn' in Zacharia zoeken. Er moet een logische verhaalopbouw in zitten. Want het is Jahweh zelf die deze profetie heeft gegeven en Hij is geen God van wanorde, maar van orde. Die 'orde' wordt in de komende besprekingen duidelijk.

Vijf Stromingen

Bijbelverklaringen vertegenwoordigen uiteenlopende stromingen in de theologie. We onderscheiden deze in vijf modellen: 1. Het seculiere model / 2. Het liberale model / 3. Het evangelische model / 4. Het traditioneel orthodoxe model / 5. Het openbaringsmodel.

1. Het Seculiere Model (= van ongelovige theologen)

Er bestaan ook ongelovige theologen – zelfs vrij veel – en zij ontkennen natuurlijk het bestaan van God, dus geloven zij niet dat profeten woorden van God hebben ontvangen. Zij zien in profetie een soort propagandageschrift met als doel om Joden en christenen in moeilijke tijden een hart onder de riem te steken. Van seculiere zijde wordt daarom ontkend dat Bijbelse profetie voorzeggende waarde bevat. Als de profeet dat toch suggereert, dan gaan zij er vanuit dat de profeet die 'toekomst' pas opgetekend heeft, nadat die al vervuld was¹⁾. Vandaar dat die theologen vrijwel altijd spreken van meerdere schrijvers – dus niet alleen Zacharia – die in de eeuwen daarna tekst toevoegden om zo de profetie meerwaarde te geven. Deze vorm van vervalsing noemt men 'algemeen gebruikelijk in die tijd'. Is daar enige bewijs van? Neen, het is gefundeerd op de overtuiging dat God niet bestaat en (dat volgt daar natuurlijk uit) dat niemand de toekomst kan voorzien!

¹⁾ Daar heeft men een 'vakterm' voor bedacht: Vaticinium ex eventu.

2. Het Liberale Model (zij die wel wat geloven, maar veel in twijfel trekken)

De liberalen of vrijzinnigen twijfelen natuurlijk niet aan het bestaan van God en een historische Jezus Christus. Zij erkennen de status van de profeet en zien in hem een verdediger van het geloof, vooral in benarde tijden. Zij beschouwen zijn betekenis beperkt tot die tijd. Voorzeggende profetie zien zij amper.

Natuurlijk wordt niet wedersproken dat soms geprofeteerd wordt over de komende Messias (Jezus Christus), maar daar blijft het dan ook bij. De profetie wordt, eveneens als onder het **seculiere model**, ontkracht doordat ook zij gewoonlijk stellen dat deze achteraf, dus pas na de vervulling, is opgetekend. De heilsbeloften worden gewoonlijk universeel toegepast op alle gelovigen van de kerk van Christus en beschrijven volgens hen de heerlijkheid van het hiernamaals. Dat blijkt een wat vaag gedefinieerde toekomst te zijn die zowel hemelse als aardse trekken vertoont. Het hiernamaals krijgt zo de trekken van een sprookje dat eindigt met de zin: En zij leefden lang en gelukkig. Dat geldt ook de bestemming van de gelovigen (de zaligen). Die wordt zo ruim gesteld dat de vraag opkomt: **Gaan er ook nog verloren?**

3. Het Evangelische Model

In deze stroming ziet men profetie als onversneden openbaring van God. Daarin heeft ook het volk Israël een plaats, al wordt zelden echt duidelijk welke. De heilsbeloften worden onverkort aanvaard, maar blijken niet Israël toe te vallen, maar de kerk of christenen die zalig worden (geen Joden dus, tenzij ze 'bekeerd zijn'). In deze visie valt vooral de eenzijdige aandacht voor het Nieuwe Testament op en de onderontwikkelde visie op het Oude. De heilsbeloften worden door hen zeker serieus genomen, maar gewoonlijk vergaand vergeestelijkt en in deze hebben zij de reformatorische traditie overgenomen.

4. Het Traditioneel Orthodoxe Model – de Reformatie

In die stroming wordt Bijbelse profetie als directe Godsopenbaring gezien en zeer serieus genomen en vaak geciteerd. De teksten met een duidelijk voorzeggende inhoud worden tot aan het tijdstip van de geboorte van Jezus Christus op Israël toegepast met een maximale uitloop tot op ± 70 jaar na Christus. Alle andere profetieën zien in hun visie op het wel en wee van Christus' gemeente vanaf de pinksterdag. Israël speelt in deze visie als natie geen rol meer. Het on-Bijbelse dogma dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen, houdt hier onverminderd stand. Opvallend is de wonderlijke gewoonte onder hen volstrekt geïsoleerde teksten uit hun verband te tillen en deze in prediking en exegese te verwerken. Een veelzeggend voorbeeld is Micha 5:1, een vers dat vooral rond de kerstdagen veel geciteerd wordt. Ik stam zelf uit orthodoxe kringen en heb dit vers vele malen horen bepreken, maar de verzen daarna zijn in al die jaren nooit ter sprake geweest. Ze gaan dan ook over het Messiaanse Rijk en dat wordt in die kringen ontkend. Heilsbeloften die duidelijk de Eindtijd betreffen, zien volgens hen uitsluitend op de Jongste Dag en het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel zal nederdalen en/of op de heerlijkheid van het hiernamaals.

5. Het Openbaringsmodel

Deze stroming ziet Bijbelse profetie conform 2 Petrus 1:19-21 als een woordvoorzwoord gedichteerde boodschap van God zelf. Dit, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de historische Bijbelboeken die wel door God geïnspireerd worden bevonden, maar niet gedichteerd en daarom de detaillering en het gezag van de profetische boeken missen (zij hebben die overigens ook niet nodig). Aangezien God volmaakt is, beschouwen zij ook Zijn boodschap, dus de profetie, als volmaakt. De stelling is dat deze boodschap voor de lezer oorspronkelijk ook veel duidelijker is geweest toen het Oudhebreuws nog een levende taal was. De moeilijkheden liggen volgens hen dus niet in de grondtekst. Die is duidelijk, gedetailleerd, logisch en methodisch. Neen het is de vertaling uit het Hebreeuws die de moeilijkheden schept. In hun visie heeft de Bijbel altijd het laatste woord en dient de exegese daar op aangepast te worden.

De bestudering van het detail brengt de grootheid van de tekst pas echt tot volle glans. De verzuchting van de schriftgetrouwe Jood dat achter elke tekst zeven maal zeventig verklaringen liggen, duidt dus niet op de verschillende uitlegmogelijkheden, alsof wit zwart kan zijn, maar geeft aan dat elke verdere bestudering en uitdieping van een tekst nog meer aan het licht brengt of – beter gezegd – toevoegt aan de verklaring. Daarin herkennen we de invloed van de Heilige Geest waardoor Bijbelse profetie over de Eindtijd in toenemende mate helderder wordt. In dat kader is het de vervulling van Daniël 12:4.

Model 5 is, als enige exegetische methode, in staat zichzelf te bewijzen.

Want juist in het detail blijken zulke frappante overeenkomsten met andere Bijbelgedeelten dat er maar één conclusie mogelijk is. **God zelf is de auteur van deze geschriften.** Of, om nog duidelijker te zijn:

Er bestaat geen methode van menselijke oorsprong die verklaren kan, hoe tientallen verschillende schrijvers over een periode van meer dan 1000 jaar tot een zo gedetailleerde overeenstemming konden komen, zonder

dat daar het bestaan van God als auteur als nadere verklaring wordt toegevoegd. Dit is geen geloof maar een keihard bewijs dat ook van ongelovige zijde niet ongedaan gemaakt kan worden en daarin is de Bijbel volstrekt uniek.

In Mijn verklaring van Zacharia is keuze 5 de basis. Resultaat is dat er een duidelijke verhaallijn ontstaat en... tevens logica – je begrijpt vaak waarom God bepaalde besluiten neemt. Dat is veelzeggend.

Belangrijke Vertrekpunten in Mijn Verklaring van Zacharia

Bij de bestudering van Zacharia houden we ons aan een aantal regels om het boek begrijpelijk te maken:

1. ***De gehele Schrift is door God ingegeven*** (2 Timoteüs 3:16 grondtekst)¹⁾.

Dus twifelen we niet aan het gezag van dit Bijbelboek of delen ervan. Deze stelling geldt het origineel, dus de grondtekst. Wat wij echter lezen is een vertaling van die grondtekst. En elke vertaling is gedeeltelijk een exegese, want de visie van de vertaler zal altijd invloed uitoefenen op zijn werk. Het kritisch lezen daarvan is niet alleen nuttig, maar zelfs noodzakelijk.

¹⁾ Paulus duidt niet op de gehele Bijbel zoals wij die kennen, maar op de Thora en de Profeten.

2. We gaan uit van de NBG-vertaling als basistekst, zoals die ook in mijn boek gebruikt wordt.
3. Er blijken soms grote verschillen te bestaan tussen Bijbelvertalingen van Zacharia die in omloop zijn. Het is dan nodig om naast de NBG-vertaling ook een andere vertaling of meerdere te raadplegen.
4. Nog beter is het om in twijfelgevallen de Hebreeuwse grondtekst te bestuderen. Daarvoor is geen kennis (meer) nodig van de klassieke talen, er zijn meer dan voldoende studieboeken, Cd-roms of internetsites beschikbaar die de betekenis van de grondtekst toelichten. Die zijn meestal Engelstalig.
5. De vertaling van het NBG kent Schriftgedeelten die moeilijk leesbaar zijn en dan blijkt tevens dat dan ook de exegese problemen geeft. In die gevallen is het vanzelfsprekend om een andere vertaling of zelfs meerdere te raadplegen. Dat leidt regelmatig tot noodzakelijke tekstcorrecties. De gevolgde procedure is dan dat eerst de tekst uit de NBG-vertaling behandeld wordt. Daarna andere vertalingen en dan de Hebreeuwse grondtekst. Vervolgens wordt dan de alternatieve tekst bepaald en de motivatie die tot de aangebrachte verandering geleid heeft.
6. Het is in tegenspraak met het openbaringskarakter van de Bijbel, dat alleen specialisten in staat zouden zijn haar te begrijpen. Ook de *eenvoudigen leren wijsheid*. Het is mijn stellige overtuiging dat de Bijbel voor gewone mensen geschreven is. Iedere Bijbellezer moet dan ook op z'n hoede als verklaarders zich niet aan de letterlijke betekenis van de Grondtekst houden – of hele ingewikkelde verhandelingen houden om tot een sluitende verklaring te kunnen komen. Want niet zelden is dan sprake van een bestaand dogma, waar de verklaring en soms ook de vertaling bij aangepast wordt.

Als Leiddraad Geldt 2 Petrus 1:19-21 (NBG):

¹⁹ ***En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.***

²⁰ ***Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat;***

²¹ ***want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.***

De Eindtijd

Om de profetie van Zacharia in het juiste kader te zetten is een korte schets van de Eindtijd nodig.

1. Het Voorspel op de Eindtijd

De Eindtijd begint enige jaren vóór de opname van de Gemeente van Christus. Dan zal de Antichrist aan een opmars naar de macht op aarde beginnen. Wellicht is de aanleiding een ramp (zoals de ineensstorting van het geldstelsel), waardoor de roep om een 'sterke man' hem de kans geeft die macht te grijpen. De naam Antichrist (= tegen-christus) is een verzamelnaam voor belangrijke personen uit de historie die het de gemeente van Christus zwaar hebben gemaakt, zoals Nero, sommige pausen, Stalin en Hitler. Echter, zij allen zijn slechts **een** Antichrist geweest. Er zal er één zijn die **de** Antichrist genoemd

zal worden. Dat is de laatste. Hij zal als dictator op geniale wijze orde scheppen in een periode van wereldwijde chaos.

2. Wanneer komt de Antichrist

Daar is geen jaartal aan te verbinden wel een gebeurtenis. Want de komst van de Antichrist wordt heden geblokkeerd door de Gemeente van Jezus Christus en de daaraan verbonden Heilige Geest. Paulus legt dat helder uit in 2 Thessalonicenzen 2:7-8a (HSV):

Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij (de Gemeente en de Heilige Geest) uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze (de Antichrist) geopenbaard worden.

Als de Gemeente is opgenomen in de hemel, is de komst van de Antichrist nabij.

3. De Opname van de Gemeente

Kort voordat de Antichrist grote macht verwerft, komt Jezus Christus zijn Gemeente ophalen. Dat is een plotselinge evacuatie – dus een reddingsoperatie – om hen te behoeden voor de verschrikkingen van de komende Grote Verdrukking (1 Thessalonicenzen 1:10) en de oordelen van God over de aarde. In 1 Thessalonicenzen 4:15 staat beschreven hoe dat in zijn werk zal gaan:

Wij, levenden, die achterblijven tot de komst des HEREN, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan,

De apostel Paulus spreekt over alle mensen (***Wij, levenden***) die op aarde leven als Jezus Christus komt, om zijn gemeente op te halen ¹⁾. Het is dus een wereldwijde operatie.

¹⁾ Dit is niet de wederkomst. Die vindt zeven jaar later plaats (Zacharia 14:4).

Er blijkt onduidelijkheid onder gemeenteleden van Thessalonica, wat met de levende- en gestorven gelovigen zal gebeuren als de Opname plaatsvindt. Paulus legt dat precies uit en stelt nadrukkelijk dat de levenden (***Wij***), degenen die in Christus gestorven zijn (vers 16b) niet voorgaan bij de opname ten hemel – 1 Thessalonicenzen 4:16a (NBG):

want de HERE zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel,

De komst van Jezus Christus zal plaatsvinden ***op een teken***. Want een bazuin zal klinken. Dan zal de Heer Jezus ***nederdalen uit de hemel*** (dus de hemel verlaten) – 1 Thessalonicenzen 4:16b (NBG):

en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan;

Het geluid van de bazuin zal alle doden (***zij***) opwekken die in ***Christus*** gestorven zijn. Zij varen op tot Jezus Christus die hoog boven hen wacht – 1 Thessalonicenzen 4:17a (NBG):

daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de HERE tegemoet in de lucht,

Vervolgens varen ook de dan nog levende gelovigen op tot Christus. Dit gebeurt in een flits, hier ***oogwenk*** genoemd. We vinden dit gebeuren, onder andere, in Mattheüs 24:40 en 41 beschreven:

Dan zullen er twee in het veld zijn, één zal ~~aangenomen~~ weggerukt worden en één achtergelaten worden; twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, één zal ~~aangenomen~~ weggerukt worden en één achtergelaten worden.

In de NBG-vertaling staat ***aangenomen***, maar dat is fout. De grondtekst spreekt van ***weggerukt*** of ***weggevoerd***.

De bestemming van de gelovigen in Christus die opgenomen worden, vinden we in 1 Thessalonicenzen 4:17b (HSV): ***en zo zullen wij altijd met de HERE wezen***. Deze uitdrukking duidt op de Zaligheid en die houdt een verblijf in het vaderhuis in (Johannes 14:2), het huis van God dus. 1 Thessalonicenzen 5:10 (HSV) bevestigt dat: ***opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven***.

4. De Komst van de Antichrist

Als de Gemeente van Christus van de aarde is weggenomen, zal de Antichrist over een deel van de wereld (waarvan Europa waarschijnlijk de basis zal zijn) de macht naar zich toetrekken en tot dictator worden aangesteld. Daarmee begint een periode die de Heer Jezus zelf omschrijft met ***de Grote Verdrukking*** (Mattheüs 24:21). Aan het begin van die 7-jaarsperiode zal de Antichrist een verbond met de staat Israël sluiten en zijn regeringszetel naar Jeruzalem en Babylon verplaatsen.

Voor aanvullende onderbouwing: Weerd, Openbaring, Excurs 6, Excurs 53 en Excurs 61.

5. De Tempel wordt Herbouwd

De Joden zullen in de Antichrist de Messias zien. Het is daarom waarschijnlijk dat hij een Jood zal zijn. Het verbond tussen de Antichrist en de Joodse staat zal de herbouw van de laatste tempel mogelijk maken. Anderen zeggen dat die herbouw al enige jaren eerder start, wat ook mogelijk is.

6. De Grote Verdrukking

Deze periode breekt aan kort nadat de Gemeente van Christus is opgenomen en zal volgens de profeet Daniël één jaarweek (dat is zeven jaar) duren. Na drie en een half jaar zal de Antichrist het verbond met Israël eenzijdig verbreken en een beeld van *het Beest uit de aarde* oprichten (een incarnatie van Satan) Openbaring 13:14) dat door iedereen aanbeden zal moeten worden. Dit beeld, door de Heer Jezus *de gruwel der verwoesting* (Mattheüs 24:15) genoemd, zal volgens Openbaring 13:15 tot leven komen en zelfs spreken. Eenieder die zal weigeren het beeld van het Beest te aanbidden zal gedood worden, tenzij men op tijd kan vluchten of onderduiken. De Bijbel noemt dit de tijd **der benauwdheid van Jakob** (Jeremia 30:7). Met de oprichting van het beeld van het Beest beginnen ook de oordelen van God over de aarde. Over die tweede periode van de Grote Verdrukking, de strijd om Jeruzalem en de vestiging van het Messiaanse rijk, geeft Zacharia uitgebreid en gedetailleerd informatie.

Weerd, Openbaring, pagina 166-169: De Profetie van de Zeventig Jaarweken; Excurs 22

7. Twee Satanische Machten

Tijdens de Grote Verdrukking grijpt Satan de macht via zijn handlangers: de Antichrist en de Valse Profeet. Die macht is in de tweede helft van de Grote Verdrukking absoluut. Echter de oordelen van God over de aarde tasten de geloofwaardigheid van de Antichrist aan en mede daarom raakt hij aan het einde van de Grote Verdrukking zijn grip op de situatie kwijt. Als gevolg daarvan rebelleren zijn vazallen – Daniël 11:40 noemt ze *de koning van het Zuiden* en *de koning van het Noorden*.

De tanende macht van de Antichrist doet Satan besluiten een nieuwe anti-goddelijke macht op te wekken – Gog uit Magog. Dit leger, versterkt met de koningen van het Zuiden en het Noorden, trekt op tegen Jeruzalem, waar op dat moment de Antichrist nog zetelt. Satanische machten verdragen elkaar niet. Er zal er altijd één de overhand krijgen. De Antichrist wordt verslagen en moet vluchten. Korte tijd later wordt hij gedood ¹⁾; Daniël 11:45b (NBG): **Maar dan komt hij aan zijn einde, zonder dat iemand hem helpt.**

¹⁾ De Antichrist wordt niet door Gog gedood, maar door Jezus Christus na zijn wederkomst op de Olijfberg: 2 Tessalonicenzen 2:8 (NBG) getuigt erover: **Dan zal de wetteloze (de Antichrist) zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.**

8. De Wederkomst

Aan het eind van de Grote Verdrukking zal Jezus Christus de strijd aanbinden met het leger van Gog uit Magog dat Jeruzalem bedreigt. De Antichrist en volgelingen zijn dan al gevlucht. De resterende bevolking van Jeruzalem zijn gelovigen die Jezus Christus als hun verlosser aannemen (Zacharia 12:10-14).

De Heerlijkheid des HEREN (of: Glorie van Jahweh) keert terug naar de aarde en zet zich in de tempel. Dan legt Jahweh een koepel over Jeruzalem die de gelovigen beschermt tegen vijanden en de gevolgen van de laatste oordelen over de aarde ¹⁾ (Zacharia 12:6c).

¹⁾ Een Schriftuurlijke onderbouwing vindt u in: Weerd, Jesaja 1, pagina 153-165; Openbaring: Excurs 59) In de slag die dan volgt (Harmageddon), zullen alle vijanden van God definitief verslagen worden en uitgeroeid door de Plaag (Zacharia 14:12-15). Dat is de laatste oorlog op aarde.

9. Het Messiaanse Rijk

Dan wordt het Godsrijk uitgeroepen. Jezus Christus wordt koning en zo begint een periode van duizend jaar (Openbaring 20) waarin de wereld onder Gods wet valt en Jeruzalem de hoofdstad van de wereld is.

10. Wanneer Wordt Jezus Koning?

Dit is niet bekend. De Heer Jezus zegt dat zelfs Hij het niet weet, Mattheüs 24:36 (NBG):

Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, ook de Zoon niet, maar de Vader (God) alleen. En Handelingen 1:6, 7 vult aan:

⁶ **Zij dan, die daar bijeengekomen waren (de discipelen), vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?** (= het Messiaanse Rijk)

⁷ **Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft ¹⁾,**

¹⁾ Kort voor de hemelvaart van Jezus Christus heeft de Here God de beslissing dus nog niet genomen. Hij en Hij alleen bepaald het tijdstip van zowel de wederkomst als van het begin van de oordelen over de aarde.

Jezus Christus geeft nog wel enige aanwijzingen: Mattheüs 24:43

Voorwaar ik zeg u, dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, voordat dit alles geschiedt.

De teller van de Eindtijd begint te tikken in het jaar van de stichting van de staat Israël, = 1948. De afloop vindt, volgens het woord van Jezus, plaats binnen **een geslacht**. Vraag: hoe lang duurt een **geslacht**?

a. De Gangbare Betekenis – Gewoonlijk wordt een geslacht gelijkgesteld aan de tijdspanne, waarin een mens nakomelingen krijgt. Dat is ongeveer 25 jaar. Echter, het jaar 1948 (de stichting van de staat Israël) is heden meer dan 25 jaar verstreken. Dus die berekening valt af.

b. Een betere maatstaf? – Genesis 15:13-16 spreekt van 400 jaar, zijnde vier geslachten. Daarmee wordt een geslacht gesteld op 100 jaar. Passen we dit toe op de uitspraak van Jezus Christus zelf, dan zou de wederkomst volgens die formule ergens tussen 1948 en 2048 plaatsvinden.

c. Een Tijdperk – De derde optie is dat met 'een geslacht' een tijdperk bedoeld wordt. Dat zou dan zien op het Tijdperk van de Gemeente van Christus, ook wel *tijd der heidenen* genoemd. Die loopt af als de Gemeente ten hemel wordt opgenomen (1 Tessalonicenzen 4:13-18).

Conclusie

Bij optie c. voel ik mij het meest thuis. Die is echter onbepaald, want het moment van de vervulling wordt door God zelf bepaald. Elke speculatie over het tijdstip van de wederkomst van Jezus Christus rust daarom op drijfzand.

Dit is een uittreksel. Voor een veel uitgebreider bespreking verwijzen we naar: De Profeet Zacharia door G.A. van de Weerd.

Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.